

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Om Christendommens Sandhed", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm2161/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sibe

6. Christelig-hjers Bekræftning af det selskafte Hoved-Ribets
 stifts Committee imod den Diatriske Ribet for
 Skolelærere 186.

7. Høerledet en tysk Rationalist blandt flere har læst
 de danske Biskoppers Hæderes fra 1826 290.

8. Correspondens-Efterretninger fra Holland 293.

IV. Miscellanea.

1. Betænkninger over Nutidens theologiske Spilbagtighed.
 Ved N. Blicher, Pastor emeritus 31.

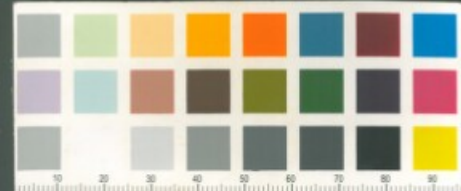
2. In annum post natum redemptorem 1827. Auc-
 toro N. Blicher 294.

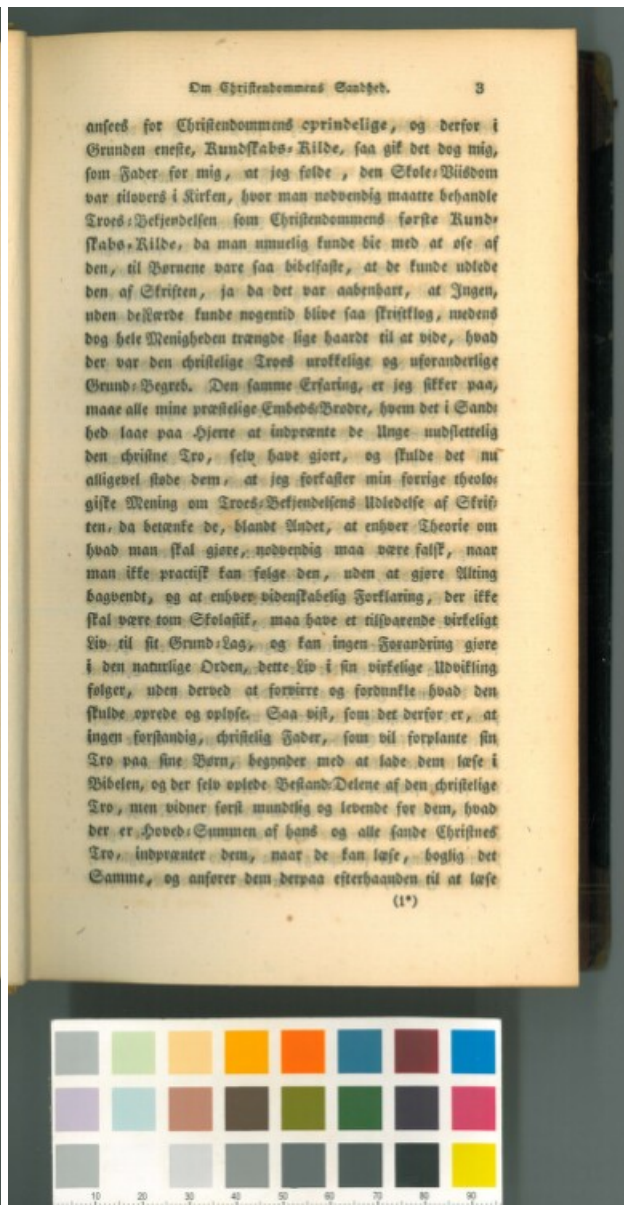
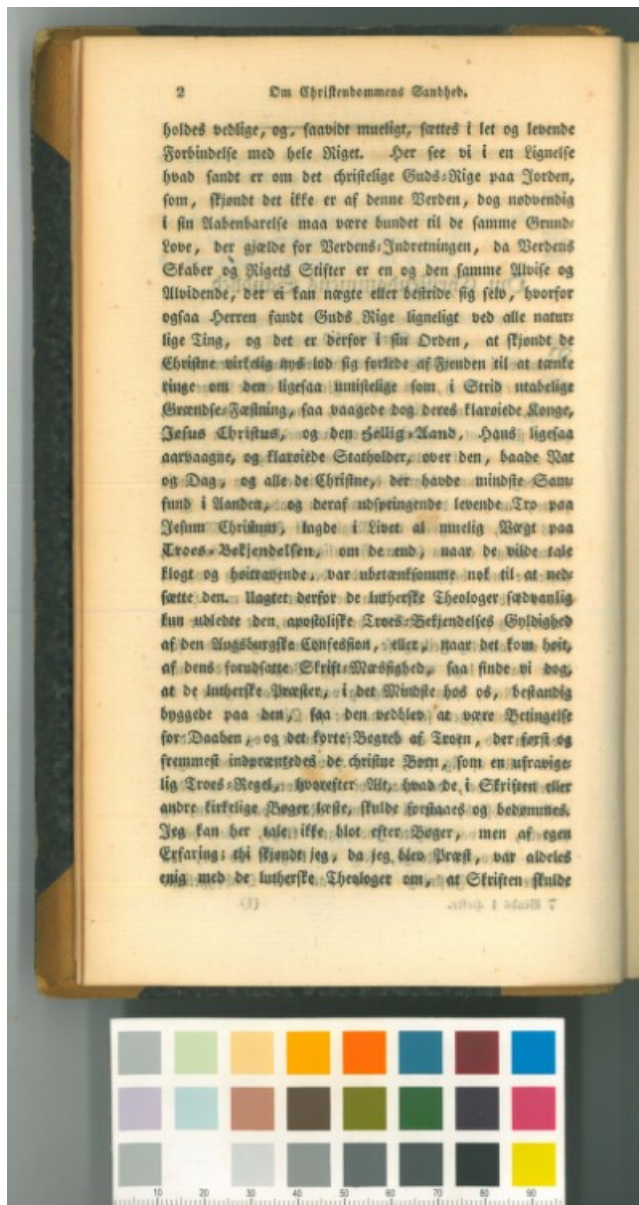
Om Christendommens Sandhed.

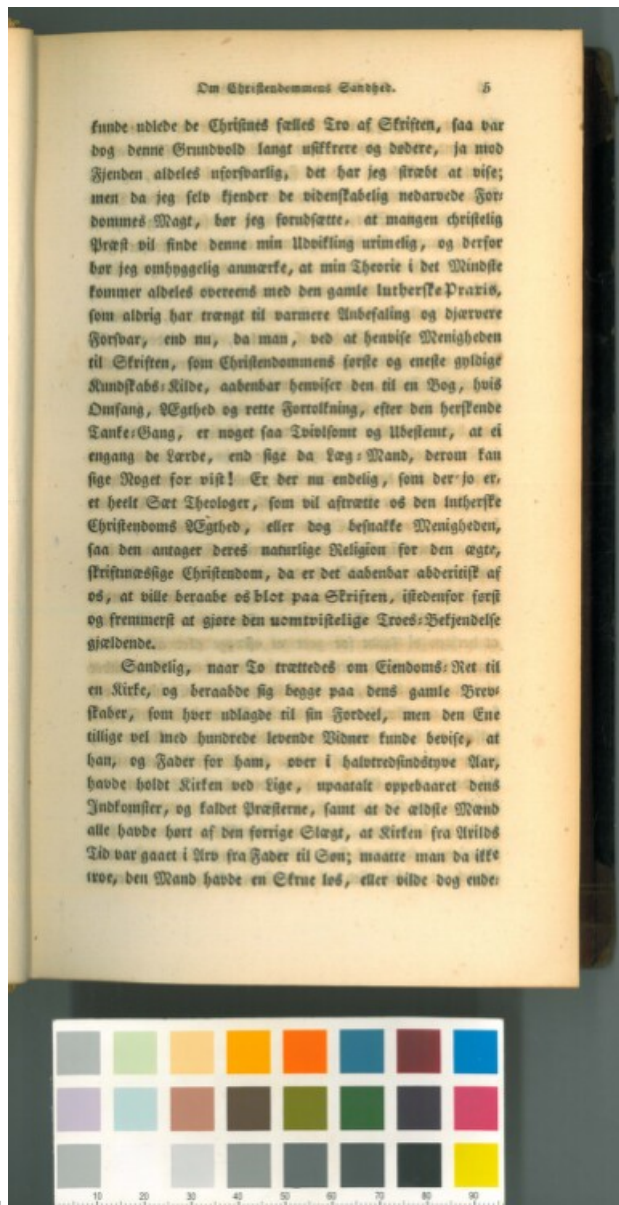
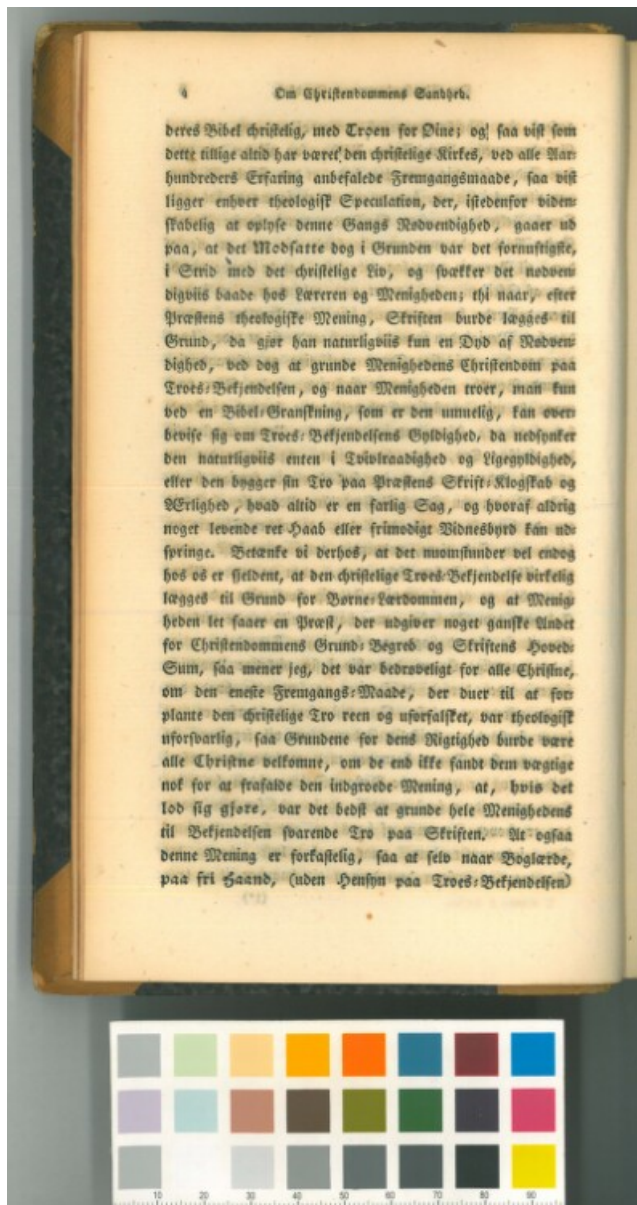
Naar vi i et verdsligt Riges Historie fænde, der var en
 Grændse-Fæstning, som Rigets Hænder i alle Dage uaf-
 sædelig, baade med List og Vold, men altid forgræved,
 havde stræbt at bemægtige sig og faar nedbrudt, da maatte
 vi, om vi end ikke selv havde taget Fæstningen i Dens
 eller dog ei kunde begribe dens Vigtighed, dog uendelig
 slutte, at hvad der havde været en saadan Tænk i Hens
 dens Dine, rimeligvis var Døgen til Riget. Værkede
 vi nu tillige, at den samme fjendtlige Magt, der saa ofte
 fæpseende men bestyrmnet vendte denne Fæstning Døgen,
 havde i den senere Tid kun bekæmpet den med Hæns
 Fæster, og stræbe at indbilde hets Verden, at det var kun
 ved en latterlig Feiltagelse, baade Væns og Hæns for
 dum havde lagt sig saa urimelig Døge paa den sidste
 Etade-Rede, som ikke engang var søret at angribe; da
 Rigets Indbyggere selv, naar de st Dine op, maatte
 ride den ned, som en Slani for Landet, og da den des
 uden faldt af sig selv, naar Hoved-Staden var taget,
 mærkede vi det, da maatte vi være blottede for at Hens
 næste Kundskab, om vi ei fjendte Hæns paa Hæns, og
 sluttede, at var Rigets Indbyggere tillige, eller havde
 de en Enesolds Konge, som var flogeret ind de, da
 maatte den Fæstning baade paa det Omhyggelige

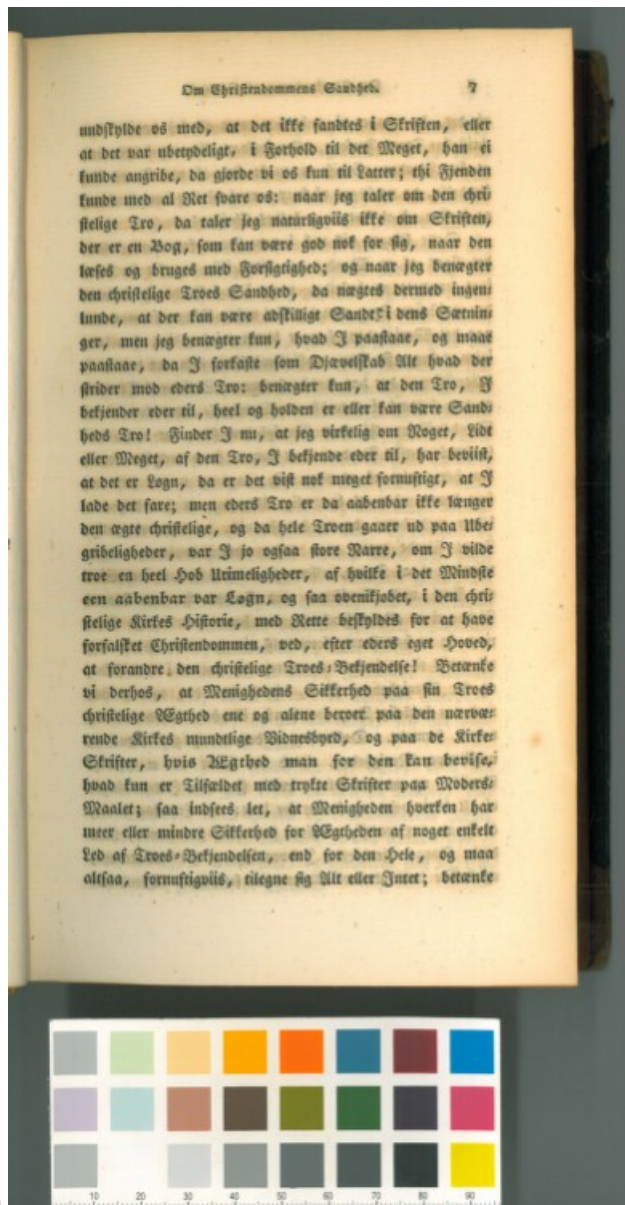
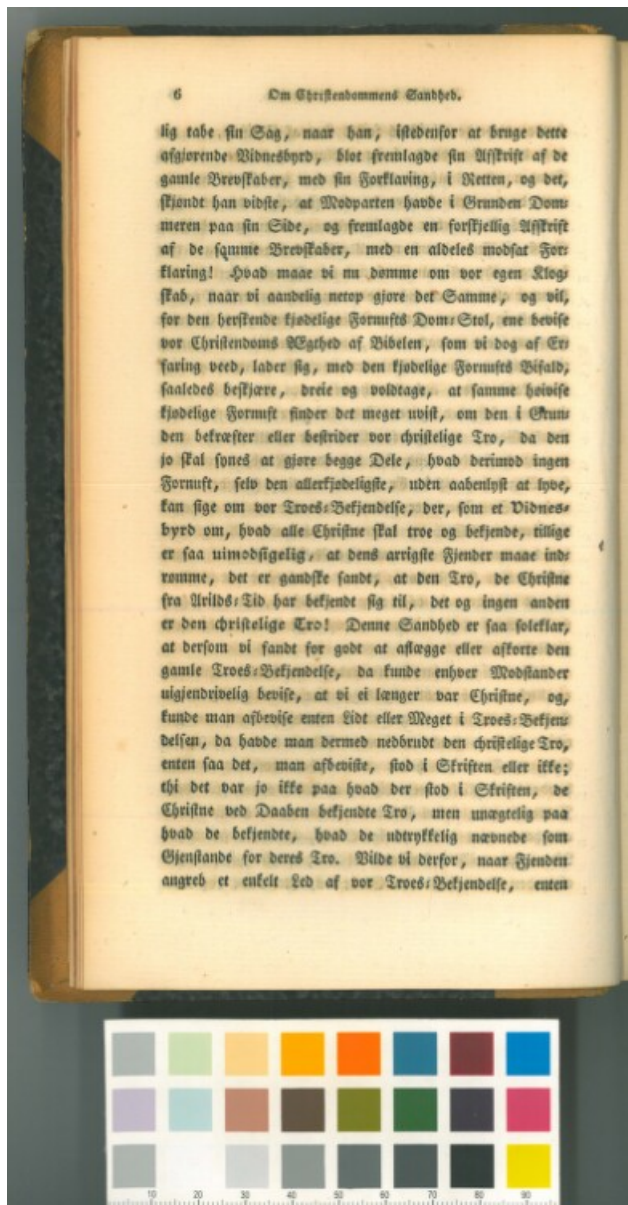
7 Binds 1 Hefte.

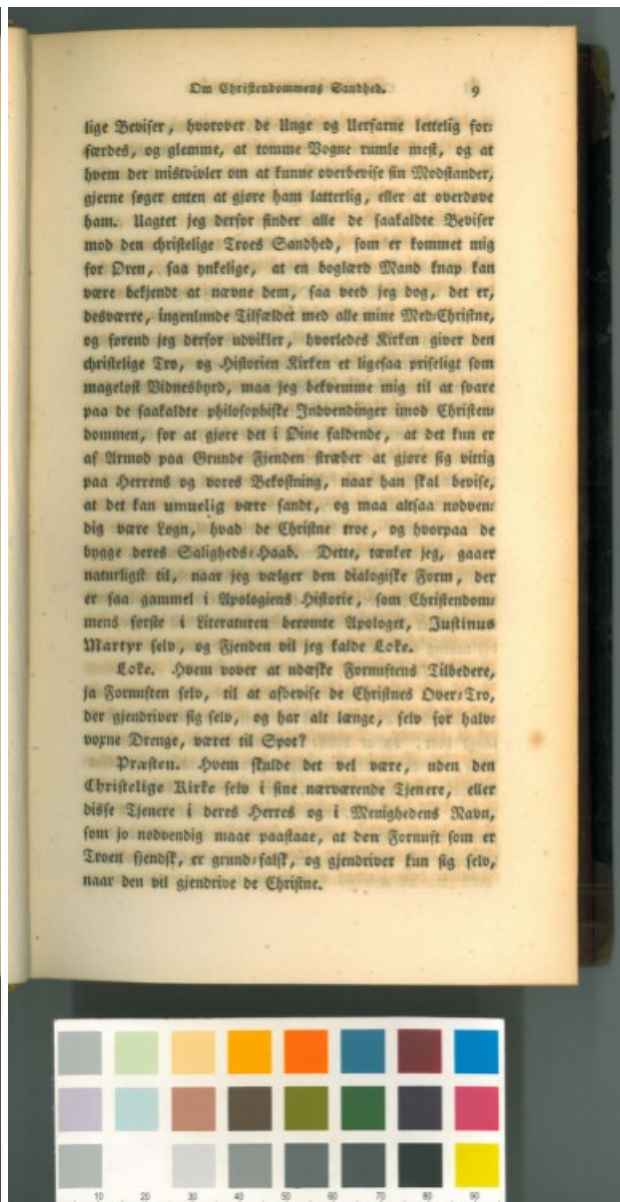
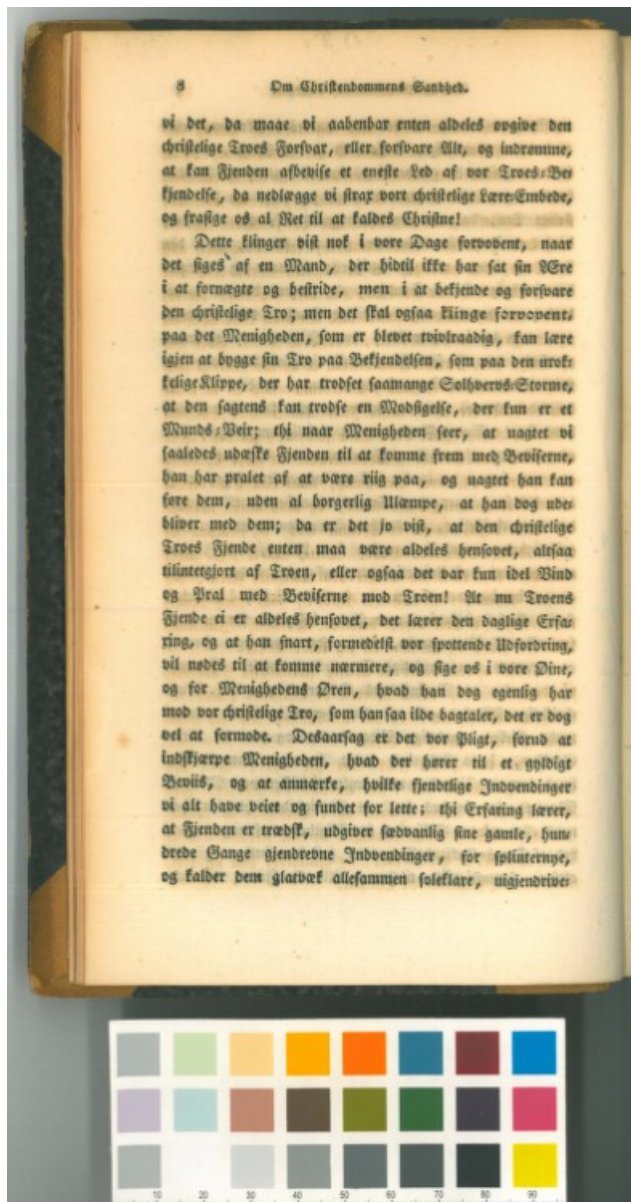
(1)

Løke. Ja det forslaar sig, indrommer man ser forsk, at Fornuften er grund:saft, da lader man vel være at gjendrive jeres Ufornuft, thi naar det Ufornuftige skal være det Rette, maas I jo altid beholde Der.

Præsten. Nu, saaledes at forslaas! du er altsaa ikke kommet for at fore det længe betovede uagtelige Beviis mod Sandheden af den christelige Tro, men kun for at vise din Styrke i Ord:Spil, og jeg har da ikke eet Ord mere at sige, forend du siger mig: hvis Fornuften det egentlig er, som, uden videre Beviis, skal kaldes ufornuftig, din eller min, eller ogsaa du kan lære mig, at Fornuften maaskee kun er et Vinavn i din Familie, som for Næsten Juret har at betyde, i hvilket Tilfælde jeg strax indrommer, at den christelige Tro, der ikke herer til din Familie, er aldeles ufornuftig; men derfor kunde den jo dog ligesaa vel være sand, naar du ikke kan bevise, at du og din Familie har forpøgtet Sandheden, og at vor Tro strider imod den. Har du maaskee dine Grunde, hvorfor du heller vil tale om vor Troes Forhold til Fornuften, som Ingen rigtig veed, hvad er, end om dens Forhold til Sandheden, som Alle veed hvad er, eller har vi maaskee hidtil misforstaaet dig, saa du egentlig slet ikke vil nægte, at det uuelig kan være sandt, hvad vi troe, men at du blot, efter din Tanke:Gang, finder det urimeligt?

Løke. Urimeligheden af jeres Over:Tro maatte vist nok allerede være Nok til at hysse alle fornuftige Folk langt bort, og at bevise om ufornuftige og urimelige Ting, at de aldeles umuelig kan være sande, er derfor ligesaa overflødig, som det, efter de oversandselige Tings Natur, er vanstuelig, men naar I christelige Præster ikke enten var eller agerede saa umaadelig dumme, vilde det dog her være mig en let Sag at fore de soleklareste Beviser!

Præsten. Saa lad vor Dumbhed kun slet ikke genere dig! Soleklare Beviser, om de end ere spildte paa os, kan dog umuelig være det paa Alle, og bliver det forsk soleklart beviis, at Christendom er Logn, vil der, i vore Tider, neppe ret længe blive christelige Præster enten at see ad, eller at harme sig over, eller, som har været din tunge Skæbne, at manes, haanes og overvundes af, saa det er en besynderlig, om ikke selsk misværlig, Langmodighed du har vist, ved ikke, for mange Tider siden, at gjøre Pinen kort, og Christendom til Logn! Om Rime:lighed er det en egen Sag at trættes, thi det kommer saare meget an paa Smag og Behog, hvad man finder enten rimeligt eller urimeligt, og i mine Dine er der saaledes ingen urimeligere Ting til, end en Fornuften, der ikke begriber sig selv, vil gjøre Alt, hvad den ikke begriber til Logn, og dog gjøre sit eget ubegribelige Sels til Sandhed.

Løke. Ja, hvad er Sandhed!

Præsten. Sagde Pilatus, og svarede sig selv, ved at vidne om vor Messier: jeg finder ingen Skyld i dette Menneske, eller synes dig ikke, at naar man udfiger hvad man virkelig finder, da siger man Sandhed, og finder den, naar man finder Tingene, som den er? Veed du for Næsten ikke, hvad Sandhed er, og veed dog at Christendom er Logn, da er du rigtig nok meget for klog til at jeg kan tvivles med dig; thi da veed du ikke blot meer end jeg, men meer end du selv veed, og til saa gruelig en Klogskab har vi ikke engang et Ord paa Dansk, med mindre vi vil gjøre Alber:Wig til Over:Klogskab, ligesom man har gjort Alber:Stambe til Over:Tro!

Kort og godt altsaa: kan du bevise, at det er Logn, hvad de Christne hedsende Tro paa, som urokkelig, salig:gjørende Sandhed, saa gjør det; og kan du det ikke,

